

Hat hét Ausztrália keleti partján

4. rész – Esőerdő, koala, park

Lajos elvisz az egyik nap bennünket a *Tamborine-hegyre*, egy esőerdőbe. Félóra sincs kocsival Brisbanetől: kilenc ilyen őserdő-folt van a város körül, sajnos már csak foltok.

Kb. háromezer kilométeren át a Nagy-Vízválasztó hegy fut a keleti parton. Ennek a része a Tamborine.

Valami hihetetlen gazdagsága fogad a növényeknek. Patakocska vízeséssel, rengeteg madár, és... És megpillantjuk az első *wallabyt* ez a kistermetű erdei kenguru. Persze itt is vadpulykák, papagájok a sűrűben. Száz lépésenként változik a kép, ahogy változik a talaj és a víz mennyisége, vagy a lejtő kitettsége. Lent sok óriási pálma a mocsaras tavacska partján, és a rendkívül lassan növé páfránypálma (az őshülők kortársa volt). Tartunk a kígyóktól, de szerencsére ők is tőlünk: hamar eltűnnek a bolygatatlan avarban. Vadliliomok mindenfelé.

Visszafelé bort kóstolunk: igen, a Shiraz oké. Teszünk még egy kitérőt *Maleny*-be és *Montville Village*-be. Dimbes-dombos zöldellő hegyi táj, hippik alapították, kézműves boltok, és persze a már elmaradhatatlan kapucsinó Tamborine Village-i Rock Caffeban. Közben beborít a köd, de nem kell aggódnunk – szólnak a pincérnők – hamar felszáll.

Egy másik nap a *Lone Pine Koalarezervátumba* mentünk el, de éppen felújították a menhelyüket, így itt is csak wallabyt láthattunk. Felajánlottam a fiúk közül annak két dollárt, aki előbb pillantja meg ezeket, de én nyertem – gondolom véletlenül –, így átrakom „Bözsit” az egyik zsebemből a másikba (ugyanis Erzsébet királynő van a kétdollároson).

Esőerdőben

Koala- nyugis állat, de csak eukaliptuszt eszik

Ez egy szárazabb erdő, de csodálatos „gumifák”, „vasfák”, eukaliptuszok nyúlnak az égig. Ezek még emlékezhetnek a fehér emberek előtti időkre. Sajnos már nagyon beszorult a Park a beépített területek közé. Mindenütt lakóparkok, lovardák, lekerített legelők.

Hány kilométer kerítés van Ausztráliában?

Egyébként több mint 500 nemzeti parkjuk van, és azok általában ingyen látogathatók. Van úgy, hogy 100 kilométeren át mentünk a parkon-erdőn átvezető sztrádán. Több nemzeti parkba csak gyalog, de van ahol gépkocsival is be lehet menni, a szigorúan védett ’szent helyek’ kivételével. Sok erdőt kiirtottak, belaktak, az utóbbi évtizedben kezdték az új telepítéseket, de ezek már csak egyfajú fenyőerdők.

Gyakran megőrizték a bennszülöttek elnevezését: Yarrahapirri, Mooloolaba, Mooloolah folyó és nemzeti park, Tangalooma, stb

Legalább ezeket megőrizték...

R.P.

A 'beach' Noosa-n

Óriásgyík